

Mal for delegering fra biskop til prost

NN biskop delegerer myndighet til prost slik det fremgår nedenfor. Dette er hjemlet i TOB § 15. Med delegering menes tildeling av avgjørelsesmyndighet i bestemte saker. Ansvaret forblir likevel biskopens.

1. Grunnlag for delegering

Biskopens delegering til prosten er hjemlet i TOB § 15, og positivt avgrenset til å gjelde § 2, § 10 første ledd og § 11 til prosten. Domprosten kan i tillegg bemyndiges til å utøve bispetjeneste etter § 7, § 8, § 9 og § 14 til domprost.

2. Delegering til prost etter TOB § 15

Etter TOB § 2 leder biskopen prestatjenesten i bispedømmet. Tilsvarende leder prosten prestatjenesten i prostiet, jf. TOP § 1. Prosten er underlagt biskopens ledelse og instruksjonsmyndighet.

§ 11 omhandler retten til å gi representanter fra andre kirkesamfunn tillatelse til å preke eller på annen måte medvirke i forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger. Prosten delegeres myndighet til å gi representanter for andre kristne trossamfunn tillatelse til å preke eller medvirke på annen måte i forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger, og til å gi ordinerte prester fra de trossamfunn Den norske kirke har avtale om utvidet kirkefelleskap med, tillatelse til å forrette gudstjenester og kirkelige handlinger (unntatt vigsel) etter vår kirkes ordninger.

Biskopen bør ikke delegere myndighet til å gi ordinerte prester fra andre kristne trossamfunn enn disse (som vi har avtale med) tillatelse til å forrette gudstjenester og kirkelige handlinger.

3. Fungering som biskop

Når prost fungerer som biskop, vil alle oppgaver som er gitt til biskop, med unntak av vigsling til prestatjeneste, kunne utøves av den som fungerer. Det bør likevel tilstrebes en tilbakeholdenhet i utøvelse av utadrettede oppgaver som særlig forbindes med bispetjenesten. Ved ledighet i bispestillingen, hvor domprost konstitueres for en lengre periode, vil det kunne være aktuelt med flere oppgaver.

Domprosten kan delegeres myndighet til å innvie forsamlingslokaler som skal tjene som kirkelokaler for et distrikt, og lokaler i institusjoner som innvies til kirkelig bruk (jf. TOB § 14), men slik delegasjon bør ikke gis generelt, men avgjøres fra sak til sak. Visitaser bør stilles i bero dersom de er planlagt gjennomført i en periode der bispedømmet avventer ny biskop.

Visitass, vigsling og utstedelse av kallsbrev er uttrykk for biskopens særlige myndighet og bør tilligge biskopen personlig. Også vigsling av kirker bør forrettes av biskopen. Bispemøtet vil derfor ikke anbefale at dette delegeres.

4. Generelle regler for forvaltningen

I all saksbehandling skal det tilstrebes en god forvaltningspraksis. Dette innebærer bl.a.:

- Følge forvaltningslovens og offentlighetslovens bestemmelser, jf. kirkeordningen § 42
- Vurdere egen habilitet.
- Føre arkiv og journal etter kirkeordningens bestemmelser.
- Sikre at vedtak er skriftlige.
- Ivareta regler om medbestemmelse.

7. Delegeringens varighet

Delegeringen gjelder fra DATO til DATO. Reglementet bør ha en varighet på tre år. Reglementet bør gjennomgås på nytt ved skifte i stilling som biskop eller stiftsdirektør. Delegeringen kan når som helst trekkes tilbake.